

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἐπὶ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἐπιτροπῆς Δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμορὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίρεται δεκτὴ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν . . . . . Δρ. 8
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν . . φρ. χρυσᾶ 6

Ἐπιμή φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομητὰ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον
τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ»
καὶ παρὰ τῷ βιβλιοπωλεῖ **ΒΙΑΜΠΕΡΓ**

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 10 — 12. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μὴ ὦμεν μισότεκνοι. — Ἔρωσ ἐλεγχόμενος (ποίημα ὑπὸ κ. Μαριέτας Μπέτσου). — Αἱ διακοπαὶ τῶν μαθημάτων Β'. (ὑπὸ τῆς κ. Εὐ. Ζαρίφη). — Τύποι γυναικὸς ἐκ τῶν δραμάτων τοῦ Σοφοκλέους. Τραχινίαι. Διόανειρα. — Νόμος περὶ ποινῶν τῶν δημοδιδασκαλισσῶν ὑπὸ κ. Μαρίας Γ. — Αἱ μικρὰ ἄρτια Β'. ἡ ἀπλότης (ὑπὸ κ. Ζαχαρούλας Λαμνῆ). — Τρεῖς ἡγεμονίδες παράφρονες. — Στοιχεῖα φιλολογίας διὰ νεάνιδας (ὑπὸ κ. Χαρικλείας Γεωργιάδου). — Ποικίλα. — Ἐβδομαδιαῖον δελτίον. — Θέατρον. — Βιβλία. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλὴ. — Συνταγὴ. — Ἐπιφυλλίς.

ΜΗ ΩΜΕΝ ΜΙΣΟΤΕΚΝΟΙ

Γυνὴ νυμφευομένη καὶ μὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἀποκτήσῃ τέκνα δὲν δύναται νὰ εἶναι καλὴ σύζυγος, ἀλλ' οὔτε καλὴ θυγάτηρ ἢ καλὴ ἀδελφὴ.

Φρονοῦμεν δὲ ὅτι δὲν εἶναι φυσικὸν νὰ ὑπάρχωσι γυναῖκες, παρ' ἡμῖν τοῦλάχιστον, αἱ ἀπευχόμεναι τὴν ἀπόκτησιν τέκνων.

Δυστυχῶς ὅμως κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον τῶν καινοφανειῶν, συνεχῶς ἀκούει τις ἐπαναλαμβανομένην τὴν βλάσφημον ταύτην φράσιν «ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγότερα παιδιὰ, συνεχέστερον δὲ καὶ ὑπὸ στόματος νέων καὶ δεσποινίδων ανυμφεύομαι εὐχαρίστως, ἀλλὰ **ὄχι πιεθρὰ**, ἀγνοοῦντες οἱ δυστυχεῖς ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, ὅτι διὰ τῶν τριῶν τούτων λέξεων τὴν ἴδιαν καταδίκην διακηρύττουσιν, ἀναγνωρίζοντες ὅτι ἀδυνατοῦσι νὰ ἐκτελέσωσι τὸν φυσικὸν προορισμὸν αὐτῶν καὶ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἡ μητρότης καὶ πατρότης συνεπάγεται.

Δὲν σκέπτεται ἡ ἀπευχομένη τὴν ἀπόκτησιν τέκνων γυνή, ὅτι ἡ ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολὴ αὐτῆς εἶναι διττὴ, τούτεστιν ἡ τῆς καλῆς συζύγου καὶ ἡ τῆς καλῆς μητρὸς καὶ παιδαγωγοῦ, τῆς ἐξασφαλιζούσης εἰς τὴν πατρίδα, τὸν τόσον ἀναγκαῖον αὐτῇ ἀριθμὸν.

Ἡ μητρότης διὰ τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα εἶναι καθῆκον σχεδὸν ὑποχρεωτικόν, διότι ἐὰν μεθ' ὑπερφανείας ἀπαριθμῶμεν τὰ ἐκ τῆς δόξης καὶ εὐκλείας τῶν προγόνων κληροδοτηθέντα ἡμῖν δικαιώματα, ἔχομεν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἀριθμοῦ ἀποτελοῦντος τὸν πληθυσμὸν, δι' οὗ θέλομεν δυνηθῆν νὰ διεκδικήσωμεν τὰ δικαιώματα ταῦτα.

Εἰς ὑμᾶς, νέα γύναι, ἐνκόκειται νὰ πείσητε τὸν σύζυγον ἡμῶν, ὅτι δὲν πληθύνει τις τὴν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εὐτυχίαν τοῦ διὰ τοῦ πλούτου. Σύζυγος καὶ τέκνα δὲν πρέπει νὰ ἀποτελῶσι πολυδάπανον πολυτέλειαν διὰ τὸν ἄνδρα. Εἰς τὴν γυναῖκα ἐνκόκειται νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸν ἄνδρα, ὅτι δὲν πρέπει ἐκ τῶν προτέρων νὰ διαπραγματεύηται ὡς ἐμπόριον ἀντι τόσης δαπάνης τὴν οἰκογενειακὴν καὶ πατρικὴν εὐδαιμονίαν, διότι οἱ Ἑβραϊκοὶ οὔτοι ὑπολογισμοὶ ἐσφαλμένοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τυγχάνουσιν, ἀφοῦ ἡ ἐκ τῆς πατρότητος προκύπτουσα τέρψις καὶ ἡδονὴ ἀποτελεῖ ἀπόλαυσιν ἀνεκτίμητον, ἣν δὲν ἀνταλλάσσει τις οὔτε ἀντὶ τῶν πλουσιῶν καὶ μυθῶδων τοῦ Κροίσου θησαυρῶν. Ὁ πτωχὸς δὲν πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ τὸν γάμον φοβούμενος τὴν ἀπόλαυσιν τέκνων, ὡς ὁ πλούσιος δὲν πρέπει νὰ δυσανασχετῇ καὶ ὑπομένη τοῦτον ὡς ζυγόν.

Ἐὰν ὁ παρ' ἡμῖν ἀνεπτυγμένος ἀνὴρ δὲν ἐπιδιώκῃ πλέον τὸν ἐξ ἔρωτος καὶ συμπαιθείας γάμον καὶ τὰς ἐκ τούτου ἀπορροεῦσας ἀπολαύσεις, ἐὰν αἱ βλέψεις αὐτοῦ στρέφονται σήμερον μᾶλλον εἰς ἀπόλαυσιν πλούτου καὶ διὰ τούτου εἰς προαγωγὴν τιμῶν καὶ ἀξιομάτων, ἐὰν ἡ ἀένναος εἰς τοῦτο ἐνασχόλησις αὐτοῦ ἀπομακρύνῃ αὐτὸν ἐσημέραι τοῦ μόνου μέσου τοῦ δυναμένου ἐξασφαλίσει αὐτῷ πραγματικὴν εὐδαιμονίαν ἢ τοῖ βίου εὐδαιμόνου οἰκογενειακοῦ, εἰς ἡμᾶς ἐνκόκειται, ἵνα διὰ τῆς στοργῆς καὶ ἀφοσιώσεως ἡμῶν, διὰ τῆς λιτότητος, ἀφελείας καὶ ὀλιγαρκείας, τέλος δι' ὅλων τῶν χαρίτων, δι' ὧν ὁ Πλάττης ἀφθόνως καὶ πλουσίως περιέκοσμησε τὸ φύλον ἡμῶν, νὰ ἐπαναφέρωμεν πάλιν πρὸς ἡμᾶς τὸν ἀποσκιρτήσαντα τῆς ἀληθοῦς τῆς εὐδαιμονίας ὁδοῦ ἄνδρα. Ἐὰν ὁ ἀνὴρ δὲν ἐσκέπτετο ὅτι ἵνα ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς ματαιὰς ἀξιώσεις τῆς συζύγου καὶ μητρὸς τῶν τέκνων του, ἔχει ἀνάγκην πλούτου, τιμῶν, δόξης, ἀξιομάτων, δὲν ἠθελεν ἀφιερῶναι ἅπαντα τὸν χρόνον αὐτοῦ εἰς ἀπόκτησιν τούτων, παραγκωνίζων καὶ μὴ αἰσθανόμενος τὴν ἐκ τῆς πατρότητος αὐτοῦ ἀπορροεῦσαν εὐδαιμονίαν. Ἐὰν ὁ σύζυγος δὲν ἐβλεπε τὴν σύζυγον αὐτοῦ παραπονομένην καὶ δυσανασχετοῦσαν ἐπὶ τῇ ἀπολάσει τέκνων, ἀθεωροῦσι πολλὰ δυστυχῶς καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων, ὡς παραίτια προώρου γήρατος

καὶ καταστροφῆς τῆς καλλονῆς καὶ χάριτος αὐτῶν, καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ὀποίων ἀντὶ πάσης θυσίας ἀποφεύγουσι, μεταχειριζόμενοι μέσα ἀξιόμισμα, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀξιόποινα, ὁ οἰκογενειακὸς βίος θὰ παρίστατο ὑπὸ ἀλλοίαν ὄλως ὄψιν.

Ὁ ἐγωϊσμὸς οὗτος τῆς γυναικὸς ὁ ὑποβιάζων αὐτὴν τῆς ὑψηλῆς θέσεως, εἰς ἣν ὁ Πλάστης ἀνύψωσεν αὐτήν, συνεπάγεται πάντοτε σειρὰν ὅλην δυστυχημάτων ἀνεπανορθώτων· διότι πλὴν τοῦ ὅτι αὕτη ἀπόλλυσι παρὰ τῷ συζύγῳ αὐτῆς καὶ τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ πᾶν δικαίωμα σεβασμοῦ καὶ ὑπολήψεως, ἀπόλλυσι συγχρόνως τὴν ἐπιρροὴν ἐκείνην, ἧς πᾶσα μήτηρ τέκνων ποιεῖται χρῆσιν πρὸς τυχὸν καταπάτησιν τῶν συζυγικῶν αὐτῆς δικαιωμάτων. Αὕτη μετὰ τοῦ συζύγου δὲν ἀποτελεῖ πλέον οἰκογένειαν, ἀλλ' ἐμπορικόν, ἐὰν θέλητε συνεταρισμὸν, διαλυόμενον εὐκόλως καὶ ἄμα τῇ ἐλαχίστη πνοῇ ἀνέμου δυσαρσεκειᾶς καὶ ἀσυμφωνίας. Τὸ τέκνον ἀποτελεῖ ἀδιάσπαστον μεταξὺ τῶν δύο συζύγων δεσμὸν, διότι ἐν αὐτῷ ἕκαστος τῶν δύο βλέπει ἀνταντακλωμένην τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐν θυάδι μετὰ τοῦ ἐτέρου. Τὸ τέκνον λοιπὸν συγκρατεῖ καὶ ἐλκύει τὸν πατέρα ἐν τῷ οἴκῳ ὡς ὁ μαγνήτης τὸν σίδηρον. Τίς καλλίτερος καὶ εὐγλωττότερος διερμηνεὺς τῶν αἰσθημάτων αὐτῶν, καὶ τίς ὁ συμφιλιόνων πάντοτε τοὺς τυχὸν ἐν διαστάσει διατελοῦντας συζύγους; Ὅσον καὶ ἂν ὁ σύζυγος δὲν ἐπιθυμῇ τέκνα, πάντοτε ὅμως οὗτος αἰσθάνεται ἐν τοῖς μυχιαῖς τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ποιᾶν τινα καταφρόνησιν δι' ἐκείνην, ἧτις δὲν παρέσχεν αὐτῷ τὰ μέσα, ἂν οὐχὶ τῆς ἱκανοποιήσεως τῆς στοργῆς του, τοῦλάχιστον τῆς ματαιότητος καὶ ἐγωϊσμοῦ τῆς διαιωνίσεως τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Οἰκτείρομεν λοιπὸν ἀπὸ καρδίας τὰς γυναῖκας ἐκεῖνας, ἃς ἡ φύσις ὡς σκληρὰ μητρικὰ φερομένη ἀπορφανώνει τῆς εὐδαιμονίας καὶ τῶν θελημάτων τῆς μητρότητος, καὶ ἐνθυμώμεθα καλῶς ὅτι πλὴν τῶν προμνημονευθέντων κακῶν, ἃ ἡ στειρότης συνεπάγεται, τὸ μᾶλλον ἀσυγχώρητον εἶναι ἢ ἐκ τούτου στέρησις ἀνδρῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος. Μὴ λησμονώμεν ὅτι τὸ μέλλον τῆς μικρᾶς μὲν ὀρίων, ἀλλὰ μεγίστης τὴν ἔκτασιν πατρίδος ἡμῶν, ἦν ἀναθεμιμένον εἰς τὰς χεῖρας τῆς Ἑλληνίδος μητρός.

Μὴ λησμονώμεν ὅτι ὁ Μωάμεθ νομοθετῶν τὴν πολυγαμίαν ἀπέβλεπεν εἰς τὴν αὐξάνσιν τοῦ πληθυσμοῦ, δι' οὗ παρ' ὀλίγον, κατέκτα τὴν γῆν ἄπασαν.

Μὴ λησμονώμεν, ὅτι ἀνήκομεν εἰς λαὸν ὑστεροῦντα μεγάλως τῶν ἄλλων κατὰ τὴν αὐξάνσιν τοῦ πληθυσμοῦ· ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀμερικῆς εἰς ἶσον χρονικὸν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ἡμῶν διάστημα ἠύξθησαν ἀπὸ πέντε ἑκατομμυρίων εἰς πεντήκοντα δύο, ἐν ᾧ ἡμεῖς οὔτε κἂν ἐδιπλασιάσθημεν.

Ο ΕΡΩΣ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟΣ

*'Η Ἀφροδίτη θέλησε τὸν Ὀλυμπον ἄφροντα
κιτὰ μὲν ὄμορφη αὐτῇ
καὶ κατεβαίνει εἰς τὴν γῆν
τὸν κόσμον γὰρ γυρίση.*

*'Εκεῖ ὅπου ἐπήγαγε τὸν ἔρωτα ἀπαρτάει
ἀπὸρα δρόμο ἀνοικτὸ
ὄσενα παρὰ θυρο γυρτὸ
καὶ γὰ κρυφοκυτάν.*

*Μέσα μὲν κόρη ὄρφανή, καθότασε σκυμμένη
καὶ ἔρραβε μὲ προσοχή
ἦταν ἡ δύστηνη φτωχή
κι' ἀπ' ὅλα στερημένη.*

*Ξένη τοῦ κόσμου γύρευε ἐργόχειρο γὰρ σὴν
καὶ εἶχε τὴν πικρὴν χαρὰ
ἐστὶ ἀδέλφια της τὰ πιδ μικρὰ
ψωμάκι πῶς θὰ δώσει.*

*Ὁ ἔρωτας ἀντίκρου της μὲ φλογερὸ δοξάρι
μὲ σαίτιτζα του κρατὰ
ζυγόν' ἢ μᾶνα του κορτὰ
ὄρμη γὰρ γὰ τὴν πάρη.*

*Ἄσπλαγχε, κράζει μὲ θυμὸν, κακοῦργος θεὸς γὰ γένης,
«πὺ θὰ τραβῆξης δὲν θωρεῖς;
«κυτῆς καὶ δὲν παρατηρεῖς;
«σὺν τὸν στραβὸ πηγαίνεις;»*

*Ἄσπῆσου γυαῖς πὺ ἐργάζονται καὶ γυοὺς ὀποῦ σπουδάζου
«σὺν τοὺς πειράζεις δὲν μποροῦν
«τὸς κόπους τῶν γυὰ γὰ χαροῦν
«ἄδικα κοπιάζου.»*

*Γλυκὸς καὶ πλῆθος εἶτη ἀρχὴ τοὺς κάμεις καὶ γελιοῦνται
«κ' ὕστερα γίνεσαι σκληρὸς
«ὁ πόνος σου καὶ καρτερὸς
«κι' ὅλοι σὲ καταριοῦνται.»*

*Καὶ ἐκεῖνοι πὺ δὲν σ' ἀγαποῦν εἶνε μεγάλο κρίμα
«γὰ τοὺς πλανᾶς σὲ μὲν στιγμή
«Ἄσπῆσου τοὺς παιδὶ μου, μὴ!
«μὴ τοὺς ἀνοίγης μῆμα...»*

*Ἐγὼ, μαρούλαμ', ὅπου βρῶ τραβῶ καὶ δὲν ἔξετάζω
γιατὶ ἡ σαίταις μου κυτοῦν
καὶ ἐκεῖνο πὺ δὲν μ' ἀγαποῦν
καὶ δὲν τοὺς λογαριάζω...»
Μαριέττα Μπίτσου*

ΑΙ ΔΙΑΚΟΠΑΙ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Β'.

Τὰ μνημονευθέντα ἐν τῷ Α'. μέρει τοῦ ἄρθρου τούτου κακῶς συνοδεύει πάντοτε καὶ ἡ ἔνεκα τοῦ ἀτάκτου βίου καταστροφὴ τῆς υἱείας· παρετηρήθη ὅτι ἐν τε τοῖς οἰκοτροφείοις καὶ ἐκ παιδευτηρίοις αἱ ἐπιδημικαὶ παθήσεις ὡς πυρετοί, βρογχίτιδες κλ. ἀναπτύσσονται πάντοτε ἄμα τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων καὶ τῇ ἐπιστροφῇ ἐκ τῶν οἰκογενειῶν τῶν οἰκοτρόφων μαθητῶν. Τοῦτο ἀποδοτέον εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ στομάχου ὡς ἐκ τῆς καταχρήσεως ὀπωρῶν καὶ τῆς μὴ τακτικῆς ἐν γένει διαίτης τῶν παιδῶν.

Καθῆκον λοιπὸν τῶν γονέων ἢ συγγενῶν εἶναι νὰ ἐξακολουθῶσι κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν τῶν μαθημάτων τὸ ἔργον, ὅπερ τὸ σχολεῖον ἀναλαμβάνει, τῆς μορφώσεως δηλονότι καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων αὐτῶν. Αἱ ἐν τῇ σχολῇ ἀποκτηθεῖσαι καλὰ εἴσεις δέον, ὅσον τὸ δυνατόν, νὰ μὴ μεταβληθῶσιν· μόνον τὸ εἶδος τῆς ἐνασχολήσεως αὐτῶν θέλει τροποποιηθῆ. Ἐγειρόμενα π. χ. λίαν πρωτὶ ἀντὶ νὰ μεταβῶσιν ὡς ἐν τῇ σχολῇ εἰς τὸ σπουδαστήριον, θέλουσιν ἐξέλ-

θεῖ μετὰ τινος τῶν οἰκείων, ἀνθρώπου, εἰ δυνατόν νοήμονος καὶ ἀνεπτυγμένου, εἰς πρῶτον περίπατον ἐξοχικόν, ἐνθα ἡ βοτανικὴ, ἡ φυσικὴ ἱστορία, ἡ καθ' ὄλον τὸ ἔτος θεωρητικῶς διδασκόμενα τίθεται ἐν πρακτικῇ ἐφαρμογῇ. Κατὰ τὸ διάστημα δὲ τῆς ἡμέρας θὰ μελετήσῃ ἐπὶ δύο ἢ τούλάχιστον μίαν ὥραν τὰ ἐν τῷ ὑπὸ τῆς μητρός ἢ πατρὸς συνηθέντι προγράμματι μαθήματα· τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας θέλουσιν ἀσχοληθῆ εἰς μελέτην τῶν ὠραίων τεχνῶν· οἶον, μουσικῆς, ζωγραφικῆς κ. ἄ. ἃς ἐν τῇ σχολῇ ὡς ἐκ τῆς ἐπισωρεύσεως τῶν διδασκτικῶν μαθημάτων πολλάκις ἀμελοῦσιν. Μὴ ἡ μελέτη τῶν ὠραίων τεχνῶν δὲν ἀποτελῇ ἀληθῆ καὶ πραγματικὴν διασκέδασιν καὶ ἀνάπαυσιν.

Μὴ λησμονώμεν ὅτι ἐν τῷ βίῳ τῶν τέκνων ἡ ἀπώλειά μιᾶς ὥρας εἶναι ἀπώλειά ἀνεπανόρθωτος. Οἱ περίπατοι, αἱ ἐκδρομαί, τὰ ταξείδια ἐξοῦσι πάντοτε σκοπὸν διδασκτικόν. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν παύσεων καλὸν εἶναι οἱ παῖδες νὰ ὀδηγῶνται εἰς ἐπίσκεψιν τῶν μουσείων τῆς πόλεως, ἐν τῇ ζωσὶ, τῶν δημοσίων μνημείων, τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐνθα ἄσθονος παρουσιάζεται πάντοτε ὕλη πρὸς αὐξάνσιν τῶν γνώσεων αὐτῶν καὶ καλλιέργειαν τῶν διαφόρων γνωστικῶν αὐτῶν δυνάμεων.

Ἡ ἐν ταῖς ἐξοχαῖς κατὰ τὸ θέρος διαμονὴ εἶναι ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν προτιμότερα διὰ τοὺς παῖδας. Τὸ θέατρον δὲν συνιστῶμεν ὡς κατὰλληλον ἀναψυχῆν διὰ τοὺς παῖδας, ἐκτός ἐὰν παρίσταται εἰς παράστασιν κλασικῶν ἔργων, ἅτινα εἰσὶ διασκεδαστικώτατα διὰ μαθητῆς καὶ μαθητῆς, δυναμένους νὰ ἴδωσιν ἐν τῇ σκηνῇ ὅ, τι ἤδη γνωρίζουσιν ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ γραμματολογίας.

Ἡ θέα εἰκόνων ἱστορικῶν, αἱ ἐπισκέψεις βοτανικῶν κήπων διασκεδάζουσι πολλῶν πλείον τοὺς παῖδας ἢ οἱ δημόσιοι περίπατοι. Τὰ ταξείδια πλὴν τῆς χρησιμότητος αὐτῶν ὑπὸ ἐποψὴν ὑγεινὴν καὶ ἀναψυχῆς, συντελοῦσι μεγάλως εἰς πρακτικὴν ἐπαύξεισιν τῶν γνώσεων αὐτῶν, ἀρκεῖ νὰ μὴ περιορίζηται ὁ παις εἰς τὸν ἀποκλειστικὸν τῶν ξενοδοχείων καὶ τῶν ἐξοχικῶν θεατρίδιων βίον.

Αἱ παραθαλάσσιοι ἐξοχαὶ ἀποτελοῦσι τὸ μέγα σχολεῖον τῆς φύσεως, ἐν ᾧ ὁ παις ἀκόπως καὶ διασκεδάζων μαθητῆν πολλῶν πλείονα τῶν καθ' ὄλον τὸ ἔτος διδασκόμενων ἐν τῇ σχολῇ. Σὺν τῇ πνευματικῇ δὲ τούτων ἐξασκήσει, ἐπιτυγχάνεται ἐν ταῖς παραθαλάσσιαις πόλεσι καὶ ἡ σωματικὴ διὰ τακτικῶν λουτρῶν μετὰ κολλυμβητικῆς, διὰ γυμναστικῆς, σφαιριστηρίου, ἅτινα μεγάλως συντελοῦσιν εἰς ὑγιᾶ τῶν μυῶνων ἀνάπτυξιν.

Εὐ. Θ. Ζαρίφη.

ΤΥΠΗ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΕΚ ΤΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙ ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ

Ἡ πρώτη καὶ νόμιμος σύζυγος τοῦ Ἡρακλέους, ἡ εὐχαρὶς καὶ γλυκεῖα Διῖανειρα παρίσταται ὑπὸ τοῦ ἀθανάτου τοῦ Σοφοκλέους χρωστῆρος ὡς πρότυπον πίστεως συζυγικῆς, ἀγγελικῆς δὲ καρτερίας μακροθυμίας καὶ ὑπομονῆς. Τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον παρουσιάζει ἡμῖν τὸν ἄγγελον τοῦτον τῆς ὑπομονῆς ὡς τὸ πρῶτον θυμὰ τοῦ ἔρωτος.

Ἡ δύσμοιρος γυνὴ νυμφευθεῖσα ἐν νεαρωτάτῃ ἡλικίᾳ μετὰ

τοῦ ἥρωος τῶν ἡρώων Ἡρακλέους, μετέβη μετ' αὐτοῦ παρὰ τῷ βρασιλεῖ τῶν Τραχίνων ἐνθα διέμεινε, ἀναμένουσα μετὰ ἀγωνίας τὴν κατὰ καιροὺς τοῦ συζύγου παρ' αὐτῇ ἐμφάνισιν· διότι ὡς γνωστὸν, οὗτος περιήρχετο πόλεις τε καὶ κώμας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἡρωϊκῶν αὐτοῦ ἔργων.

Μήτηρ γενομένη ἡ Διῖανειρα πολλῶν τέκνων, ἀναμένει πάντοτε πιστὴ τὸν, συγχρότερον, ἤδη ἀπουσιάζοντα, καὶ μακρὰν αὐτῆς τὸ πλείστον τοῦ βίου διαβιοῦντα σύζυγον· ὅτε δὲ ἔρχεται πρὸς αὐτὴν ὁ τοῦ συζύγου ἀκόλουθος Λίχας, ἵνα ἀναγγεῖλῃ αὐτῇ νέαν τοῦ Ἡρακλέους νίκην μετὰ πολλῶν κατακτῆσεων καὶ τὴν προσεχῆ τούτου ἐπάνοδον, αἱ θλίψεις τῆς συζύγου δὲν μετριάζονται διὰ τοῦτο.

Διότι μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων, ἃς ὁ Λίχας φέρει πρὸς τὴν Διῖανειραν ἐκ μέρους τοῦ Ἡρακλέους, καὶ ὧν ἡ θεὰ συγκινεῖ μέχρις ἐγκάτων τὸν μητρικὸν ταύτης οἶκτον, ὑπάρχει καὶ νεάνις ὠρασιότατη, ἧς ἡ θεὰ συγκινεῖ αὐτὴν ἰδιαζόντως, ὡς ἐκ τῆς ὑστερημένου ἀξιοπροπέειας καὶ ἀποφασιστικότητος, ἦν ἡ νεαρὰ κόρη διατηρεῖ καὶ ἐν τοῖς κλαυθμοῖς ἔτι καὶ θρηνοῖς αὐτῆς. Διαπυθάνεται τὰ κατὰ τὴν τύχην τῆς αἰχμαλώτου μετ' ἀγαθότητος, ἀλλ' αὕτη ἀντιτάσσει εἰς τὴν ἀγαθὴν αὐτῆς μέριμναν σιωπῆν ἀποφασιστικὴν. Τότε ἡ Διῖανειρα ἀποτεινεται πρὸς τὸν Λίχαν, ὅστις ἀποκρίνεται αὐτῇ ἀριστως καὶ συγκεχυμένως πως. Ἀφοῦ δὲ καὶ δι' ὑστάτην φοράν ἀποπειράται ἀνεπιτυχῶς αὕτη νὰ προσελκύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς ξένης, παύει ἐπιμένουσα εἰς τοῦτο. Παραίτεται τοῦ πόθου τῆς ἱκανοποιήσεως τῆς περιεργίας της ὑπὸ τοῦ γενναίου φόβου, μὴ διὰ τῆς ἐπιμονῆς της ἐπαυξάνῃ τὰς θλίψεις τῆς ἀτυχοῦς δούλης.

Ἡ Διῖανειρα προετοιμάζεται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ ἀνάκτορα μετὰ τῶν δούλων. Αἱ ἀκόλουθοι προπορεύονται αὐτῆς. Τὴν στιγμὴν δὲ καθ' ἣν ἡ δεσποῖνα σπεύδει εἰς συνάντησιν αὐτῶν, ἀπεσταλμένος τις παρουσιάζεται πρὸς αὐτὴν, λέγων ὅτι ἡ ἀγνοία τοῦ Λίχα ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ξένην δούλην εἶναι πλαστή· ὅτι δὲ πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς τὸ ἀνάκτορον, ὠμολόγησεν εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν, ὅτι ἡ νεάνις αὕτη Ἰόλη καλουμένη, ἦν θυγάτηρ τοῦ Εὐρύτου, βασιλέως τῆς Οἰχαλίας, ἦν δὲ νὰ ἀποκτῆσθαι ὁ Ἡρακλῆς ἐξεπόρθησεν τὴν πατρίδα αὐτῆς καὶ ἀπέκτεινε τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς. Ἡ Ἰόλη δὲν ἦτο λοιπὸν δούλη, ἀλλὰ... .

Ἡ Διῖανειρα κατανοεῖ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς της. Προσκαλεῖ τὸν Λίχαν, ὅστις δὲν ἠδυνήθη πλέον νὰ ἀποκρύψῃ τὴν τρομερὰν εἶδησιν τὴν πλήττουσαν τὴν καρδίαν τῆς συζύγου τοῦ Ἡρακλέους. Τέλος ἡ Διῖανειρα καίτοι καταμεμφομένη αὐτοῦ διὰ τὸ ψεῦδος, ὅπερ ἀνάξιον κρίνει ἐλευθέρου πολίτου, ἀποτεινεί αὐτῷ θερμῶτατην παράκλησιν. Αὕτη ῥηκίζεται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Διός, ὅτι δὲν θέλει φανῆ ποσῶς σκληρὰ πρὸς τὴν Ἰόλην· ὅτι οὐδὲν κακὸν αἰσθημα ἐξηγέρθη ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· ἄλλως τε γνωρίζει ὅτι μακρὰ καὶ παρατεταμένη εὐτυχία εἶναι ἀδύνατος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Διατὶ νὰ καταμείψῃται τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς συνάψαντος νέους δεσμούς; Μὴ αὕτη ἐκ τοῦ ἰδίου πρὸς τὸν Ἡρακλέα πάθους, ἀγνοῖ πόσον εἶναι δύσκολον νὰ παλαίσῃ τις κατὰ τοῦ ἔρωτος. Μὴ ὁ σύζυγος οὗτος, ὁ τόσον προσφιλὴς, διὰ πρῶτην ἤδη φοράν παρυσιάζῃ αὐτῇ ἀντιζήλους; Καὶ μὴ ποτε αὕτη ὕβρισε τὰς εὐνοουμένας τοῦ συζύγου; Ἡ Διῖανειρα λοιπὸν ἔσται διὰ τὴν

άτυχη όρφανήν, ό,τι ήτο και διά τας προκατόχους αύτης, άφοϋ μάλιστα ή εις τήν έμπιστοσύνην αύτης άνατεθειμένη κόρη ενέπνεεν οίκτον και συμπάθειαν, διότι αύτη έγένετο ή ακούσιος καταστροφείς τής πατρώας γής.

Η μακροθυμία και ή επίεικεια τής βασιλίσσης συγκινοϋσι τόν Λίχαν, όστις διηγείται άπασαν τήν άλήθειαν πρὸς τήν γυναίκα ταύτην, ήτις «θρητή» ούσα τρέφει έν έαυτῇ «αινοθήματα θρητής».

Έπειδή όμως ή Δηϊάνειρα ήτο θνητή, δέν δυνάμεθα να απαιτήσωμεν παρ' αύτης άυταπαρνήσιν, ήν άλλως τε ή ίδια θρησκεία αύτης δέν έδιδάξεν αύτῇ. Δέν όργίζεται· αλλά πώς να άνεχθῆ τήν τρομεράν θέσιν, ής ό σύζυγος ήν κατασκευαστής; Η σύζυγος και κατ'επανάληψιν μήτηρ, ή άπολέσασα τὸ θάμβος τής νεότητος και καλλονῆς αύτης, δέν θέλει παραγκωνισθῆ υπό τῆς νεάνιδος εκείνης, ής ή καλλονῆ γοητεύει ώς τὸ έν τῇ άνθήσει του λεπτόν και μόλις ήμιανοίγον άνθος; Η Δηϊάνειρα δέν δύναται να ύποστῆ τήν έντελῆ του Ηρακλέους έγχατάλειψιν. Οθεν άναμιμνήσκειται ότι έχει υπό τήν κατοχήν τῆς φίλτρον τι, όπερ θέλει επαναφέρει εις αύτην τόν άπιστον.

(Έπεται συνέχεια)

ΑΙ ΜΙΚΡΑΙ ΑΡΕΤΑΙ

Β'.

Η ΑΠΛΟΤΗΣ

Μετά τήν προσήνειαν, περι ής διέλαβον έν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ, θά συστήσω τήν απλότητα, μικράν άρετήν ταπεινοτάτην και μετριοφρονεστάτην, έν τούτοις όμως και σπουδαιοτάτην. Γυνή τις απλή και άληθής, κέκτηται θέληγητρον πολύ μάλλον ίσχυρόν ή όσον τὸ φαντάζεται τις γενικῶς.

Rien n'est beau que le vrai, le vrai seul est aimable

«Οὐδέν εἶνε ώραιότερον του άληθοϋς, μόνον τὸ άληθές εἶνε άγαπητόν».

Τὸ παράγγελμα τούτου του Ορατίου, μεταφρασθέν διά του άνωτέρω στίχου υπό του Βααλώ, μοι έφάνη πάντοτε άρμόζον τόσοσν εις τας γυναίκας, όσον και εις τούς ποιητάς και τούς καλλιτέχνας. Άλλως δέ αί γυναίκες, εκείναι τουλάχιστον αίτινες ύποδύονται καλῶς τὸ πρόσωπον όπερ ταις άνήκει έν τῇ ήμετέρῃ κοινωνίᾳ, όφείλουσι να εἶνε και αύται καλλιτέχνιδες. Απαιτεῖται τέχνη ίνα διευθετησῆ τις ευάρεστος τὸ έσωτερικόν τῆς οίκίας, ούτως ώστε ν' άρέσκη εις τούς περικυλοῦντας αύτην και να γοητεύῃ αύτούς δι' επιτηδείας και κομψῆς τακτοποιήσεως πάντων εκείνων τῶν πραγμάτων, άτινα περιβάλλουσι τήν ύπαρξιν και άποτελοϋσι τὸ γότηρον όλου του βίου. Δέν απαιτεῖται δ' όλιγωτέρα ίκανότης, όπως χρησιμοποίησῆ ή γυνή επιτηδείως τούς πόρους οϋς διαθέτει, όπως φθάσῃ εις τὸν ποθούμενον σκοπόν του να διατηρήσῃ τήν συζυγικήν άφοσίωσιν διά τῆς κομψότητος τῆς και τῆς λεπτομερεστερας μερίμνης ως πρὸς τὰ του οίκου.

Έάν λοιπόν όφείλωμεν να εἰμεθα καλλιτέχνιδες έν τῇ τέχνῃ ταύτῃ του άρέσκειν, τῆς οποίας ή εξάσκησης εἶναι λίαν δύσκολος, δέν θά ήδυνάμεθα να εμπνευσθώμεν εκ τῶν παραδειγμάτων, άτινα δύνανται να μάς όδηγήσωσιν. Έκεῖνο λοιπόν, όπερ έσημείωσα όπως εισέλθω εις τὸ κύριον μέρος του αντικειμένου μου, μοι φαίνεται ως έν εξ' εκείνων, εις ά ή νεάνις και ή γυνή όφείλουσι να έμβαθύνωσι περισσότερο.

Οὐδέν λοιπόν ώραιότερον του άληθοϋς, αλλά μη φοβῆσθε, άγαπηται άναγνώστριαι, δέν σέπτομαι να σας άπαγορεύω τούς ψευδεῖς στολισμούς οϋτε πάσας τας μικράς εκείνας σκευασίας του καλλωπισμοϋ, αίτινες οϋδένα άπατώσι, και αίτινες έπομένως δέν θεωροῦνται ως ψεύδος. Έν τούτοις επί του λεπτοϋ τούτου άντικειμένου, θά κάμω τήν παρατήρησιν, ότι δέν πρέπει να καταχρασθῆ τις του συμπεφωνημένου και παραδεδεγμένου τούτου ψεύδους, εάν δέν θέλῃ να διατρέξῃ τὸν κίνδυνον να περιπέσῃ εις τὸ γελοϊόν.

Η άπόλυτος άλήθεια, επί του καλλωπισμοϋ, ύπέκυφεν έν τῇ κοινωνικῇ ήμῶν καταστάσει εις τήν σχετικὴν άλήθειαν, ταύτην δέ πρέπει να σέβηται και να έννοῆ πάσα γυνή, εάν θέλῃ να λέγηται διακεκριμένη, εάν επιθυμῆ ν' άρέσκη και να έλκϋῃ.

Η τέχνη τῆς άληθείας, εἶνε ή άρμονία έν παντί πράγματι, εἶναι ή απλότης, ή χάρις, ή φυσικότης τέλος, έν πάσῃ περιστάσει, έν ταις κοινωνικαῖς και οικογενειακαῖς σχέσεσιν, έν πάσαις ταις πράξεσιν, έν πάσι τοῖς διαθέμασιν, έν τῷ τρόπῳ του βαδίσειν, του όμιλεῖν, του ένδύσθαι.

Η τέχνη τῆς άληθείας, εἶναι, δύναται τις εἰπεῖν, ούσιωδῶς ή τέχνη του άρέσκειν μετά τῶν δώρων, άτινα έλαβε γυνή τις παρὰ τῆς φύσεως, μετά τῶν προτερημάτων και τῶν άρετῶν, άς απέκτισε διά καλῆς άνατροφῆς και άυστηρῆς εφ'εαυτῆς επαγρυπνήσεως.

Ἀθήνα: Ἰουλίου 15. 1887.

Ζαχαροϋλα Λαμνῆ.

ΤΡΕΙΣ ΗΓΕΜΟΝΙΔΕΣ ΠΑΡΑΦΡΟΝΕΣ

Η πρώτη κατά τὸν αἰῶνα τούτον ήγεμονίς ή μάλλον αυτοκράτειρα παραφρονήσασα ήν ή σύζυγος του διά τραγικωτάτου άποθανόντος θανάτου αυτοκράτορος του Μεξικου Μαξιμιλιανου, ή άτυχῆς Καρλόττα, ήτις δέν ήδυνήθη να αντίσχη εις τας φοβεράς συγκινήσεις και τὸν άποτρόπαιον και φρικώδη θάνατον τὸν επιβληθέντα εις τὸν ευγενέστατον πλὴν άτυχῆ σύζυγον αύτης. Η δυστυχῆς γυνή, ή εκπτώτος αύτη αυτοκράτειρα διατελεῖ μέχρι σήμερα παράφρων, και τοι έπ' έσχάτων παρετήρηθη ποιά τις βελτίωσις εις τήν διανοητικὴν αύτης κατάστασιν.

Πρό τινων μηνῶν όμοιον επήλθε πάθημα εις τήν δούκισσαν τῆς Κουβερλάνδης αδελφῆν του ήμετέρου βασιλέως, ήτις μέχρι σήμερα εξακολουθεῖ πάσχουσα, καιτοι κατά τας τελευταίας εἰδήσεις ή υγεία αύτης βαίνει επί τὰ βελτίῳ. Κατά τας τελευταίας δέ εξ' Ευρώπης εἰδήσεις προσεβλήθη κατ' αύτάς και τρίτη ήγεμονίς ή δούκισσα Σοφία, Καρλόττα, Αύγουστα τῆς Ἀλανσῶνος (d' Alençon) θυγάτηρ του δουκὸς Μαξιμιλιανου τῆς Βαυαρίας αδελφῆ τῆς Αὐτοκρατειρας τῆς Αὐστρίας ως και τῆς εκπτώτου βασιλίσσης τῆς Νεαπόλεως και σύζυγος του δουκὸς Φερδινάνδου, υίου του δουκὸς του Νεμάρ.

Η παραφροσύνη τῆς ρηθείσης ήγεμονίδος εἶναι πολλῶ ήπιωτέρα τῶν δύο προηγουμένων. Η ώραιότατη πλὴν άτυχῆς αύτη ήγεμονίς εγεννήθη κατά τὸ 1847, άγει όθεν τὸ τεσσαρακοστόν τῆς ηλικίας αύτης έτος. Αὐτη νεαρωτάτη τὴν ηλικίαν εμνηστεύθη μετά του εξαδελφου αύτης βασιλέως τότε τῆς Βυυαρίας Λουδοβικου του Β', οϋ τὸν φρικτόν θάνατον πάσαι και πάντες γνωρίζομεν.

Έπέπρωτο δέ τῇ πάντοτε ένδόμυχον και άγνὸν τῆς παιδικῆς ηλικίας τῆς έρωτα έν τῇ καρδίᾳ διατηροῦσῃ να παραστῆ ή μόνη άυτόπτης μάρτυς του τραγικου θανάτου του πεφιλημένου τῶν παιδικῶν όνειρων τῆς μνηστῆρος, τυχούσα κατά τήν εποχὴν εκείνην έν τῇ έξοχικῇ τῶν γονέων τῆς επαύλει έν Πασενχόφεν, τῇ κειμένῃ ακριβῶς εις τήν αντίπεραν όχθην τῆς λίμνης, έν ή επνίγη ό δυστυχῆς Λουδοβικος. Λέγεται ότι τὸ γεγονός τουτο τοιαύτην ενεποίησεν αύτῇ έντύπωσιν, ώστε εκτοτε επαθε τας φρένας, καιτοι έν έτος πρὸ τῆς εποχῆς ταύτης εἶχε προσβληθῆ υπό ύπερβολικῆς τῶν νεύρων άναίσθησίας, συνεπειας οϋσης ίσχυρῆς διφθεριτιδος.

Η οικογένεια κατόπιν Ιατρικου συμβουλίου μετήνεγκε τήν πάσχουσαν εις τὸ παρὰ τὸ Salzburg ψυχιατρικὸν κατάστημα του δόκτορος Kraft-Ebing. Ευτυχῶς κατά τήν τῶν Ιατρῶν διάγνωσιν ή επί τина καιρόν άπομάκρυνσις αύτης από παντός προσφιλοϋς προσώπου και ή τακτικῆ διαιτητικῆ έν ή ύπεβλήθη, θέλουσι θεραπεύσει αύτην έντελῶς.

Εκ του γάμου αύτης μετά του δουκὸς τῆς Ἀλανσῶνος απέκτισε δύο τέκνα, τήν δεκαεννεαετῆ πριγκήπισσαν Λουίζαν και τὸν δεκαεξαετῆ πρίγκηπα Έμμανουήλ. Από τῆς εποχῆς τῆς εκ Γαλλίας εξώσεως τῶν πριγκήπων διέμενον αύτη οικογενειακῶς έν Βαυαρία.

Ἀξιότιμη Κυρία Διευθύντρια,

Εὐαρεστήητε παρακαλῶ να καταχωρήσετε εις τήν αξιόλογον εφημερίδα σας τας παρὰ πόδας κρίσεις μου επί του δημοσιευθέντος νόμου του άφορῶντος εις τας ποινάς τῶν δημοδιδασκαλισσῶν.

Η επιβαλλομένη μεταξύ άλλων τῆς προσωρινῆς παύσεως από τριῶν ήμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν εἶναι ποινή, όχι πλέον διά τήν παραβάτην του καθήκοντος διδάσκαλον, αλλά ποινή επιβαλλομένη ταις μαθητριάς, δι' άς ή αντικατάστασις τῆς οϋτω παυομένης, εκτός του ότι θά εχη ως άποτέλεσμα τήν παραμείησιν τῶν μαθημάτων κατά τὸν μεσολαβήσοντα αναγκαιως πρὸς αντικατάστασιν χρόνον, θά εχη περιπλέον και τὸ κάκιστον τουτο, ότι ή διάδχιος αναλαμβάνουσα έν τῷ μέσῳ ή περι τὸ τέλος του σχολικου έτους και μη έχουσα έπομένως οϋδεμίαν ευθύνην άπέναντι τῆς επιδόσεως τῆς προόδου ή όπισθοδρομήσεως τῶν μαθητριῶν, οϋ μόνον δέν θά καταβάλῃ τήν απαιτούμενην προσπάθειαν πρὸς άναπλήρωσιν τῶν τυχόν ύπορχουσῶν ελλείψεων τῆς προκατόχου, αλλά και πλήρη θά επιδείξῃ άδιαφορίαν, άτε πρόχειρον έχουσα τήν δικαιολόγησιν, ότι ή κατάσταση έν ή διετέλει τὸ σχολεϊον, ότε παρελαβε τήν διευθύνσιν αυτοῦ αύτη, ήτο άφόρητος. Επίσης δέν έννοῶ και τήν μεταξύ άλλων πειθαρχικῶν ποινῶν μνημονευομένην ποινικὴν καταδίωξιν. Διότι εἰ μὲν πρόκειται περι παραβάσεως διατάξεως τινὸς του ποινικου ήμῶν νόμου, βεβαίως διά τήν παράβασιν ταύτην και ή διδάσκαλος και ό διδάσκαλος ως και πᾶς άλλος όφείλει να δώσῃ λόγον ένώπιον τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης· έπομένως ή έν τῷ παρόντι νόμῳ γενομένη μνεία περι ποινικῆς καταδίωξεως τῶν διδασκάλων, εάν δέν εχη λόγον τινά άλλον, τὸν όποιον δέν δύναμεθα να φαντασθώμεν, εἶναι έντελῶς περιττή. Μόνον έν έν τῷ νόμῳ τούτῳ έννοοϋμεν καλῶς, τήν έν τῷ ε'. έδαφίῳ

μνημονευομένην άπόλυσιν, λόγω άμελείας πρὸς εκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων ή άνικανότητος.

Τήν ποινήν ταύτην είπομεν ότι έννοοϋμεν καλῶς, διότι φανταζόμεθα τήν ανάγκην, ήτις ύπηγόρευσε ταύτην. Η πολιτικῆ επιδιώκει πάντοτε, όπως έν εκάστῳ νόμῳ καταλείπῃ διεξοδον τινά πρὸς καταπάτησιν αυτοϋ, ή πρὸς εφαρμογὴν άνάλογον πάντοτε τῶν αναγκῶν και τῶν συμφερόντων εκάστης κυβερνήσεως. Ένῳ λόγου χάριν ή άτυχῆς διδάσκαλος φαίνεται πως εξησφαλισμένη έν τῇ θέσει τῆς, διότι δέν δύναται ν' άπολυθῆ παρὰ α'. εάν στερηθῆ τῶν άστικῶν αύτης δικαιωμάτων λόγω κακουργήματος ή πλημμελήματος εκ τῶν συνεπαγομένων τοιαύτην στέρησιν, β'. εάν τιμωρηθῆ πειθαρχικῶς τρις διά του άνωτάτου όρου του προστίμου ή προσωρινῆς παύσεως, γ'. εάν άπόσχη αυτοβούλως επί ένα μήνα τῆς εκπλήρωσεως τῶν καθήκοντων αύτης, και δ'. εάν ένεκα νόσου καταστῆ άνίκανος πλέον τῶν τριῶν μηνῶν, ένῳ λέγομεν φαίνεται πως εξησφαλισμένη έν τῇ θέσει τῆς, εάν δέν γίνῃ παραβάτις τῶν άνωτέρω, παρουσιάζεται αἴφνης ό λόγος τῆς άμελείας ή άνικανότητος, όπισθεν του όποιου εκαστος ύπουργὸς όχρουμενος δύναται μετά πολλῆς εὐκολίας ν' άπολύσῃ τας κατά τὸ συμφέρον τῆς πολιτικῆς άπολυτέας και να διορίσῃ τας πρὸς εξοικονόμησιν τῶν άνοικονομητῶν απαιτήσεων τῶν κκ. βουλευτῶν διοριστέας.

Ἀλλ' έν τῷ νόμῳ τούτῳ εκτός τῶν άνωτέρω άτινα καθιστῶσιν αυτοῦν ανεφάρμοστον, ή μάλλον εἰπεῖν προβάλλουσιν αυτοῦν οϋχι πρὸς διορθωσιν τῶν κακῶς κειμένων, αλλά πρὸς δυσχερεστεραν μάλλον εφαρμογὴν τῶν λειτουργούντων νόμων, ύπάρχουσι και πολλαί άλλαι ελλείψεις, άς άποροϋμεν πὸς δέν διειδεν ή ψηφίσασα αυτόν Βουλῆ.— Έν τῷ α. λ.χ. έδαφ. του ε. άρθρου αναγράφεται ότι ή διδάσκαλος παύεται, εάν στερηθῆ τῶν άστικῶν δικαιωμάτων αύτης ή παραπεμφθῆ επί κακουργήματι ή επί πλημμελήματι εκ τῶν έν τοῖς άρθροις 23, 249 και 432, 433, 701 και 702 του ποιν. νόμου. Οἱ έν τῷ άνωτέρῳ έδαφ. πρὸς παῦσιν αναφερόμενοι λόγοι, νομίζομεν ότι χρήζουσιν διασαφίσεως, καθόσον οϋτε πὸς και ποτε δύναται να στερηθῆ τῶν άστικῶν αύτης δικαιωμάτων δύναμεθα εύκόλως να έννοήσωμεν, οϋτε τὸν λόγον τῆς παύσεως τῆς διότι παρεπέμφθη να δικασθῆ επί πλειμμελήματι έννοοϋμεν, καθόσον πᾶς καταγορεύμενος μέχρι τῆς καταδίκης του τεκμαίρεται άθῶος. Πόσον δ' άδικον ήθελεν εἶναι κατηγορούμενην τινά διδάσκαλον ή διδάσκαλον τὸ μὲν ύπουργεϊον ν' άπολύῃ άπλως διότι κατηγορήθη, τὸ δέ ποιν. δικαστήριον να κρύσση αυτοῦν παμφηφεῖ άθῶον, διότι εκ τῆς έννόπιον αυτοϋ διαδικασίας έπέσθη άδιστάκτως ότι ή κατ' αυτοϋ κατηγορία εἶναι προῖον βδελυρῆς συκοφαντίας.

Έν τῷ β'. έδαφ. αναγράφεται ότι οἱ δημοδιδάσκαλοι και αί δημοδιδάσκαλοι άπολύονται τῆς ύπηρεσίας, εάν τιμωρηθῶσι τρις διά προσωρινῆς παύσεως. Τούτο εις ήμᾶς τουλάχιστον μένει έντελῶς ακατάληπτον, άφοϋ άπαιτοῦνται τρις προσωριναι παύσεις, εκάστη τῶν όποιῶν δύναται να παραταθῆ μέχρι τριῶν μηνῶν. Έρωτῶμεν να μάθωμεν ή διδάσκαλος εκείνην, ήτις ήθελε τιμωρηθῆ οϋχι διά τριῶν προσωρινῶν παύσεων, αλλά διά μίας μόνον τριμήνου, δέν πρέπει τότε ν' άπολυθῆ; Και αν άπολυθῆ επί τρις μήνας ή θέσις τῆς θά μένη κενή ή θ' αναπληρωθῆ παρ' άλλης; Η δέ αναπλη-

ρωτής θα διορισθῆ διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα τῶν τριῶν τούτων μηνῶν καὶ κατόπιν θ' ἀφήσῃ τὴν θέσιν διὰ τὴν προκάτοχον, ἥτις τιμωρηθεῖσα οὐχὶ διὰ τριῶν πρωτοειῶν παύσεων, ἀλλὰ διὰ δύο τριμήνων τοιούτων δικαιούται αὐτοδικαίως νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν τῆς ἡδῆ; Ταῦτα πάντα εἶναι ζητήματα, τὰ ὅποια δι' ἡμᾶς τοῦλάχιστον τὰς γυναῖκας, αἵτινες δὲν δυνάμεθα νὰ σκεπτόμεθα καὶ νομοθετικῶς, ἀκατανόητα. Ὅ,τι δὲ περὶ τούτου ἐγράψαμεν, τὸ ἐγράψαμεν καθ' ὑπαγόρευσιν τῆς λογικῆς, ἥτις πρωτίστως πρέπει νὰ ὁδηγῆ πάντα ἐν πᾶσι.

Ἄθηναι 2 Ἰουνίου 1887 Μαρία Α. Γ.

Σ. Σ. Ἐπὶ τῇ ψηφίσει τοῦ νόμου τούτου ἠχῆθημεν, ὅπως μείνῃ μόνον ἐπὶ τοῦ χάρτου ἀναγεγραμμένος, ὅπερ εὐχόμεθα καὶ σήμερον, διότι τὸ δυσεπάρμοστον αὐτοῦ πολλάς ἔξει ἀτόπους συνεπείας.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΔΙΑ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, ὑπὸ Α. SAGOUS).

Ἄδύνατον π. χ. νὰ φαντασθῆ τις, ἂν δὲν τὴν ἠσθάνθη, ὅποιαν θαυμασίαν συνδρομὴν παρέχουσιν ἡ φύσις καὶ ἡ τέχνη, ὅπως ἀναπτύξωσι παρ' ἡμῖν τὴν ιδιότητα τοῦ αἰσθάνεσθαι τὸ καλόν. Ὁ πρὸς τὴν φύσιν ἔρωσ εἶναι ἀρχαῖον πάθος μου ἀπὸ τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας χρονολογούμενον. Ἐνθυμούμαι ἐν τούτοις ὅτι οὐδέποτε εἶχον παρατηρήσει δρῦν τὸ ὁμολογῶ, αἱ δρῦς οὐδὲν πρὸς ἐλπίδων προσείλκυον τὴν προσοχὴν μου. Καθ' ἐκάστην δὲ Κυριακὴν εἰς τὴν ἐξοχὴν μεταβαίνων, διηρχόμεν ὁδὸν σκιαζομένην ὑπὸ τοῦ φυλλώματος δρυῶν, χωρὶς τὴν παραμικρὰν νὰ δίδω εἰς αὐτὰς προσοχὴν, ὅπότεν εἰκονογραφημένη ἔκδοσις τοῦ συγγράμματος τοῦ Γεσνέρου, περιῆλθε κατὰ τύχην εἰς χεῖράς μου. Ἡρξάμην τότε νὰ αἰσθάνωμαι τὰς μεγαλοπρεπεῖς γραμμὰς τῶν κορυφῶν των, τὴν ποιητικὴν βαθύτητα τῶν ὄγκων των, καὶ νὰ θαυμάζω τὴν νευρώδη κομψότητα τῶν δίκην βραχιόνων ἐκτεινομένων κλάδων των. Ἡρξισα τότε νὰ τὰς παρατηρῶ καὶ ἠσθάνθη ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡδονὴν, ἥς μετ' εὐγνωμοσύνης ἀναμνησκόμεναι πλὴν τὴν ὅποιαν θὰ ἐπροτίμων νὰ ὤφειλον εἰς μόνον τὴν παρ' ἐμοὶ συναίσθησιν τοῦ καλοῦ καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν. Ἡρώτων ἑμαυτὸν, ἂν πράγματι εἰς τοῦτο συνίστατο τὸ ἀγαπᾶν τὴν φύσιν δι' ἑαυτήν, πλὴν παρατηρήθη μετὰ ταῦτα. Πιστεύσατέ με, ὅτι ἂν δὲν ἡγάπων προηγούμενος τὴν φύσιν, τὰ περὶ δρυὸς τοῦ Γεσνέρου δὲν θὰ προσείλκυον τὴν προσοχὴν μου.

Αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ἡ φύσις καθιστᾷ ἡμᾶς ἱκανοὺς νὰ παρατηρῶμεν κάλλιον καὶ ν' ἀγαπῶμεν τὴν φύσιν, εἶναι δεῖγμα ὅτι ἡ τέχνη εἶναι θεῖόν τι χρῆμα.

Διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν δύο τούτων ἐπιτυγχάνεται καρποφόρος ἡ ἀνάπτυξις τοῦ αἰσθητικοῦ ἡμῶν ταλάντου. Καὶ ἵνα τὸν λόγον ἐπαναφέρωμεν εἰς τὰ γράμματα, εἰς τὴν φιλολογίαν, εἰς τὸν μέγαν τοῦτον τῆς καθόλου τέχνης κλάδον, ὅποιαν θεαμάτων ποικιλίαν, ὑποβοηθεῖ ἡμᾶς ν' ἀνακαλύπτωμεν καὶ νὰ παρατηρῶμεν περίξ ἡμῶν, ὧν τὴν ὑπαρξίν οἱ ὀφθαλμοὶ οὐδέπως θὰ ὑπώπτεοντο, ἂν αὕτη δὲν ἀπεκάλυπτεν ἡμῖν τὸ χάρειν ἢ σοβαρὸν ἐνδιαφέρον αὐτῶν, καὶ πόσα πλείωτερα δὲν δεικνύει εἰς τὸν κατέχοντα τὰς καλλονὰς αὐτῆς, παρὰ εἰς τὸν ἐπιπολαίως μόνον αὐτὴν γνωρίζοντα. Ὁ

συνοδὸς ἔχων τὰς ἀναμνήσεις τοῦ Θεοκρίτου, κατὰ τοὺς μνηρεῖς αὐτοῦ περιπάτους, εὐρίσκει εἰς τοὺς ἀγρούς, τὰ δάση, ἐν τῇ λάμπει τῆς ἡμέρας, ποίησιν, ἥς τὴν θέλγουσαν χάριν δὲν θὰ ἠσθάνετο ἴσως ἄνευ τῶν στίχων τοῦ ποιητοῦ. Ὁπότεν δ' ἡ νεότης ἀφίνει ἡμᾶς, ἡ φίλη αὕτη, νεαρώτερα ἡμῶν παραμένει ἡμῖν πιστὴ, θέλγουσα ἡδέως τὰς στιγμὰς τῆς σχολῆς μας.

Ἀκούσατε τὴν γραῖαν ταύτην μαρκησίαν, ὠραίαν ἄλλοτε λατρευομένην καὶ πάντων τῶν ἐγκοσμίων ἀγαθῶν ἀπολαύουσαν, ἐγκαταλειμμένην ἤδη ἀπὸ πάσας τὰς εὐχαριστήσεις, αἵτινες ἐθώπευσαν τὴν νεότητη τῆς (εἶναι ἤδη 83 ἐτῶν καὶ τυφλή).

«Κατὰ τὰς μακρὰς καὶ συχνάς ἀγρυπνίας μου, ἐπαναλαμβάνω, πᾶν ὅ,τι ἐκ στήθους γνωρίζω, τὴν Ἑσθήρ, τὴν Ἀθάλιαν ἐπτακοσίους ἢ ὀκτακοσίους στίχους τοῦ Βολταίρου καὶ ἄλλα τινὰ διαφόρων συγγραφέων τεμάχια. Ἴδου ἀτυχῶς «ἔως ποῦ ἐξικνεῖται ἡ σοφία μου, ἡ τραγωδία δ' αὕτη τῆς Ἀθάλιας με θέλγει καὶ με ἐξυψοῖ οὐδὲν κρεῖσσον ἐπιτρέπουσά μοι νὰ ἐπιθυμῶ(1)» Ἐκ τούτου, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, καταφαίνεται, ἂν δαπανᾷται ἐπὶ ματαίῳ, ὅ εἰς τὴν ἀποταμίευσιν φιλολογικῶν γνώσεων ἀφιερῶντες χρόνος τῆς νεαρᾶς μας ἡλικίας. Ἐργαζόμενοι διὰ τὸ παρόν, προετοιμάζομεν τὰς διὰ τὸ μέλλον ἡδονὰς μας.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει. Χαρίκλεια Γεωργιάδου.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Οἰκογένεια πρωτοφανοῦς μακροβιότητος. Ἡ οἰκογένεια Ντεβιν δὲ Ῥάκινγεν ἐν Βελγίῳ συνίσταται ἐξ ἑνὸς ἀδελφοῦ καὶ τριῶν ἀδελφῶν, ἡ πρωτότοκος τῶν ὁποίων φέρεται ἐπὶ τῆς ῥάχεως αὐτῆς 115 Μαΐου, ἡ δευτερότοκος 110, ὁ ἀδελφὸς 98 καὶ ἡ νεωτέρα τὸ baby τῆς οἰκογενείας βαίνει θαρραλέως πρὸς τὸ 96ον. Ἡ νεαρὰ αὕτη οἰκογένεια, ἔχει κάλλιστα εἰς τὴν ὑγίαν τῆς με σώας καὶ ἀβλαβεῖς τὰς τε φρένας καὶ τὰς λοιπὰς αἰσθήσεις, ἡ νεωτέρα δὲ τούτων ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀρίστη κυμβαλιστρία.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα συνῆλθεν ἐν Σορμπόνῃ ἡ μεγάλη συνέλευσις τοῦ ἐπὶ τῶν ναυαγῶν σωματείου τοῦ Σηκουάνα.

Διάφοροι ἀμοιβαί προσηνέχθησαν εἰς τοὺς διασώσαντας ναυαγοὺς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξαιρετικοῦ βραβείου καὶ ἐπαίνων ἔτυχεν ἡ κυρία Ἐλιζα Καρνηλίου, τὸ γένος Βουῆ, ὡς καὶ ἡ κυρία Βενσάν μήτηρ 7 τέκνων, ἥτις ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ ἐρρίφθη ἐνδεδυμένη εἰς τὸν ποταμὸν, ὅπως σώσῃ ἑξαετῆς παιδίον, ὀνόματι Ἀλφόνσον Ντονέ, ὃν ἐξήγαγε τοῦ ὕδατος μάλις ἀναπνέοντα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐνθουσιωδῶς ἐπευφημοῦντος αὐτὴν πλήθους.

Ἡ κυρία Βενσάν ἐβουθίσθη διὰ δωδεκάτην ἤδη φορὰν εἰς τὸν Σηκουάνα, σώσασα καὶ τὸν δωδέκατον τοῦτον κακοκυλυμητην, δι' ὃ καὶ προσεφέρθη αὐτῇ χρυσὸν μετάλιον. Ἄρκεῖ;

Ἐν εὐρωπαϊκῇ συναδέλφῳ ἀναγινώσκομεν; Πτωχὴ πλύν-

(1) Ἐπιστολαὶ τῆς Κυρίας Δουδεφάνδου.

τρια μεταβάσα παρὰ τινι οἰκογενεῖα, ἐν ἣ εἰργάζετο, ἀφῆκεν ὡς φύλακα τοῦ πτωχικοῦ οἰκίσκου τῆς τὸν ὀκταετῆ υἴον τῆς.

Περὶ τὴν 10ην ὠραν ἡ θύρα κρούεται, ὁ δὲ μικρὸς παῖς εὐρίσκειται ἀντιμέτωπος πρὸς τινὰ ἐπαίτην. Δὲν δύναμαι νὰ σοὶ δώσω τίποτε, λέγει τὸ παιδίον, διότι ἡ μήτηρ μου εἶναι πτωχὴ καὶ πρὶν ἢ ἐπιστρέψῃ τὸ ἐσπέρας, δὲν ἔχω οὔτε ἐγὼ τί νὰ φάγω.

Ὁ ἐπαίτης ἀπῆλθεν, ἵνα καὶ πάλιν ἐπιστρέψῃ δύο ὥρας περίπου μ. μ. Ὁ μικρὸς ἰδὼν αὐτὸν ἐκ νέου ἤρξατο ἀνησυχῶν, ἀλλ' ὁ ἐπαίτης: μὴ φοβοῦ, τῷ λέγει: δὲν θὰ σὲ βλάψω. Μετὰ τοῦτο ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θηλακίου του δέκα δίπτυρα διὰ βουτύρου ἐπιχειρισμένα, ἃ τινὰ προσέφερον αὐτῷ εἰπὼν: φάγε, πτωχὲ μικρὲ μου, τὴν ἐλεημοσύνην ἣν ἐζήτησα χάριν σου.

Ἀγγέλλεται ἐκ Πετροπόλεως ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως θέλει ὑποβάλλει κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας νομοσχέδιον περὶ ἰδρύσεως Πανεπιστημίου διὰ τὰς γυναῖκας: τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο θέλει περιλαμβάνει σχολὴν ἱστορίας, φιλολογίας, φυσικῆς ἱστορίας καὶ μαθηματικῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἰδρυθήσεται σχολὴ ἰατρικὴ ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς γυναῖκας. Τὰ προγράμματα τῶν πανεπιστημίων τούτων εἰσὶν ἐντελῶς ὅμοια τῶν διὰ τοὺς ἄνδρας τοιούτων.

Ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας εὐρίσκειται ἀπὸ τινος εἰς τὰ λουτρά τοῦ Γρῶμερ ἐν Ἀγγλίᾳ, εἶδε κατὰ τινὰ ἐν τῇ προκυμῆσι περιπατὸν τῆς σώμα πνιγέντος ἀλιεῖος ἀνελευμένον ἐκ τῆς θαλάσσης. Ἡ Αὐτοκράτειρα πληροφορηθεῖσα ὅτι

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Ἐδολοφόνησε τὴν μητέρα τῆς ἠθλίᾳ! ἔλεγον οἱ γείτονες καὶ ἐν τῇ ἀναγκήσῃ των τινὲς αὐτῶν ἐπετίθεντο κατὰ αὐτῆς, ἀποθουντες αὐτὴν καὶ λέγοντες: θὰ σὲ φονεύσωσι καὶ ἐσέ, ἠθλίᾳ, μητροκτόνε!

Μὴ με κακοποιήτε, ἔλεγεν ἡπίως ἡ Αἰκατερίνα. Ὁ ἀνακριτὴς προσῆλθεν. Ἀναγνωρίζετε ὅτι ἐφρονεῦσατε τὴν μητέρα σας, εἶπεν αὕτη:

Ἐγὼ; ἀπήντησεν ἐκείνη ἐκπληκτος. Ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι μήτηρ σας. Ναί. Σεῖς τῇ ἐκάματε τὴν πληγὴν ταύτην; Ναί. Διατί; Δὲν εἰξεύρω τίποτε. Θὰ με ἀκολουθήσητε. Ποῦ; Εἰς τὴν φυλακὴν. Ὁ ἰατρὸς ἐφθασε κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην. Τῷ ἔδειξαν τὴν πληγωμένην.

ὁ δυστυχὴς εἶχε σύζυγον καὶ τέκνα ἐσπευσεν, ἵνα αὕτη παρὰ τὴν τὴν πρῶτα παραμυθείας πρὸς τὴν ἀτυχῆ χήραν, λαβούσα πᾶσαν δυνατὴν προφύλαξιν, ὅπως μὴ ἀποτόμως ἀναγγεῖλῃ τὴν τρομερὰν εἰδήσιν. «Τρομερὰ, τῇ εἶπεν, ἀτυχία φέρεται τὴν βασιλίσσαν τῆς Αὐστρίας πρὸς ὑμᾶς, θὰ προσπαθήσω τὸ ἐπ' ἐμοὶ νὰ μετριάσω τὸ κακόν, ὅπερ σᾶς προξενεῖ ἡ ἀγγελία, ἥς τυγχάνω κομιστῆς. Ὁ σύζυγός σας δὲν ὑπάρχει πλέον, δέχεσθε ἀντὶ τῆς προστασίας αὐτοῦ τὴν ἰδικὴν μου ἥτις φεῦ!! ἔσται ἀνεπαρκὴς διὰ τὴν θλιψὴν τῆς καρδίας σας. Μετὰ τὰς πρῶτας παρηγορίας ἡ αὐτοκράτειρα ἀπῆλθεν, ἵνα αὐθήμερον ἀποστείλῃ εἰς τὴν χήραν διὰ τοῦ γραμματέως αὐτῆς τὸ ἀσήμαντον ποσὸν 400 λιρῶν.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΒΔΛΛΑΣ. — Μεταθέσεις, παύσεις καὶ διορ.σμοὶ δημοδιδασκάλων ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Μετ' εὐχαριστήσεως ἄκρας εἶδομεν ὅτι αἱ παρατηρήσεις ἡμῶν τε καὶ παντὸς εὐφρονῦντος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ διορισμοῦ τῶν διδασκαλισσῶν εἰς τὰς δημοτικὰς τῶν ἀρρένων σχολὰς ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει, δι' ὃ καὶ πολλοὶ ἐγένοντο τοιαύτης φύσεως διορισμοί, παρ' ὧν πολλὰ τὰ καλὰ δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐγένετο ἡ ἑναρξίς τῶν ἐν τῷ Ἀρσακείῳ πρὸς ἀπόκτισιν διδασκαλικῶν πτυχίου ἐξετάσεων. Ἐπίσης ἤρξαντο ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος αἱ κατὰ τὸ νέον σύστημα ἀσκήσεις τῶν δημοδιδασκάλων ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

ΓΑΛΛΙΑ. — Ὁ ἐν Σοφίᾳ διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Γαλλίας διέκοψε τὰς πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν κυβέρνησιν διπλωματικὰς αὐτοῦ σχέσεις.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ. — Ἡ ὑγεία τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου βαίνει ἐπὶ τὰ βελτίῳ. Ὁ ἐν Σοφίᾳ γενικὸς πρόξενος τῆς Γερμανίας διέκοψε πᾶσαν προσωπικὴν σχέσιν μετὰ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως. Λέγεται ὅτι ἡ Γερμανία εἶναι διατεθειμένη νὰ συναίνεσῃ εἰς προσωρινὴν κατάληψιν τῆς Βουλγαρίας ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας, ὑπὸ τὸν

Εἶναι νεκρὰ, εἶπεν. Ἄπαντες ἐφρικόσασαν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι, διότι μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ ἱατροῦ ἤλιπον ἔτι. Τὸ τραῦμα εἶναι βαθύ, εἶπεν. Τίς ἐφόνευσε τὴν γυναῖκα ταύτην.

Ἡ θυγάτηρ τῆς. Ἴδου αὕτη. Ἡ ἀσθενὴς αὕτη νεάνις ἐφόνευσε τὴν μητέρα τῆς; εἶπεν ὁ ἱατρὸς ἐξετάζων τὴν ἐνοχον.

Ναί, ἀπήντησαν οἱ μάρτυρες μετὰ μανίας. Δὲν παταίει αὕτη, εἶπεν ὁ ἱατρὸς: ἡ κόρη αὕτη εἶνε τρελλή. Ὁ Μὰξ δὲν ἐπερίμενε βεβιαίως τὴν γνώμην τοῦ ἱατροῦ, ἵνα συγχωρήσῃ τὴν ἀδελφὴν του: ἐνεθυμείτο ζωνρότατα τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς παραφροσύνης αὐτῆς.

Ἐκλαίει λοιπὸν μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῶν τάλανδαν ἀδελφῶν. Κύριε, εἶπε πρὸς τὸν ἱατρὸν, μὴ ἐπιτρέπητε νὰ τὴν κακοποιήσωσιν. Ὁ ἀνακριτὴς συνέταξε τὴν ἀναφορὰν του, ἡ Αἰκατερίνα ἐτέθη ὑπὸ προσωρινὴν κράτησιν. Ὁ δὲ πατὴρ ἐκόμισατο.

Χ. Ὁ κ. Δε Βλαρὺ εἰσήγαγε τὴν Αἰκατερίναν εἰς τι φρενοκομεῖον, ἐνθα οὗτος ἦν ἀρχίατρος. Αὕτη συνήνεσεν εἰς τοῦτο ἄνευ ἀντιστάσεως, ἀφοῦ ἐνηγκαλίσθη δακρύουσα τὸν ἀδελφόν τῆς. Ἡ δικαιοσύνη προέβη εἰς ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἐξέδωκε δὲ ἀπόφασιν ἀθωωτικὴν, χαρακτηρίσασα τὴν πράξιν

ὄρν νὰ ὀρισθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων ἢ διάρκεια τῆς κατοχῆς καὶ ἡ πρὸς τοῦτο χρησιμοποιοηθεῖσα στρατιωτικὴ δύναμις.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ. — Ὁ πρίγκιψ Φερδινάνδος ἐγένετο δεκτὸς ἐν Σοφίᾳ ἐνθουσιωδῶς, ἀπήλυθε δὲ τηλεγραφημὰ πρὸς τὸν Σουλτάνον, ἐν ᾧ ἐκφράζει τὴν πρὸς αὐτὸν ἀφοσίωσιν καὶ σέβας του. Ἡ Πύλη ἀπέριψε τὴν πρότασιν τῆς Ῥωσσίας, πρὸς ἀποστολὴν εἰς Σοφίαν Τούρκου ἐπιτρόπου, φοβουμένη ἐνδεχομένης περιπλοκάς.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἡ ἑτέρα τῶν ὀψωνίων κ. Κρετῶ ἐθριζόμενα ἀληθῶς ὡς petite mariée. Πολὺς κότμος συνέριυσεν, ἄρθοι δὲ καὶ πολυποίκιλοι προτεφέρθησαν ἀνοδοδεμαί εἰς τὴν κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην εὐρηγετομένην κ. Κρετῶ. Ἀλλὰ καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς μετὰ τοῦ κ. Σαρλὲ καὶ Douchet κάλλιστα ὑπεκρίθησαν τὸ μέρος των, δι' ὃ καὶ ἐπανειλημμένως ἐχειροκροτήθησαν.

ΒΙΒΛΙΑ

ὑπὸ τοῦ κ. Νικολάου Γ. Ἰγγλέση ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις τῶν πρακτικῶν τοῦ συνεδρίου τοῦ ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς ἐν Ἀθίνας ἱατρικῆς ἐταιρίας συγροτηθέντος ὑπὸ Ἑλλήνων ἱατρῶν.

Συνετέθη καὶ ἐξεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρ. Πανοπούλου τονισθὲν διὰ κλειδοκύμβαλον ὠραϊότατον ἀτμάτιον «Une prière au rossignol» Choeur pour de jeunes filles ἀφιερούμενον ὑπὸ τοῦ συνθέτου πρὸς τὸν ὁμογενῆ κ. Κ. Ζάππαν. Τοῦ αὐτοῦ μουσικοῦ ἔργου εἶναι καὶ νέα πόλλα Coquette ἀφιερούμενη πρὸς τὴν κ. Μαργαρίταν Μαυρογένους Πασᾶ. Τιμὴ τῶν μὲν ἀ. φράγκα χρυσᾶ 2, τοῦ δὲ β'. φράγκα χρυσᾶ 4,50.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Α. Σ. Ἀλεξάνδρεια. Συνεννοηθῆτε μετὰ τοῦ ἐνταῦθα ἀναποκρίτου σας. — Κον Μ. Β. Ἀγρίνιον. Πράξωμεν ὅτι δυνατόν γράφομεν. Χρήματα ἐλήφθησαν. — Κον Σ. Π. Τρίκαλα. Συλλυπούμεθα. Χρήματα συνδρομῶν ἐλήφθησαν εὐγνωμονούμεν. — Κον Α. Π. Λεμεσὸν Κύπρου. Κανονισμοὶ ἀπεστάλησαν. — Κον Μ. Π. Κέρκυραν. Ἡ κόρη ὅσον καὶ ἂν ἦ μύωψ δύναται κάλλιστα νὰ ἐργάζεται καὶ περιφέρεται ἐν τῷ οἴκῳ ἀνευ διόπτρων ἀλλ' οὔτε εἰς τὸν περίπατον ἀρμόζει νὰ φέρῃ ταῦτα διαρκῶς καθηλωμένα ἐπὶ τῆς μύτης, ἀφοῦ ἄλλως τε ἡ διοπροφορία κατήντησε τοῦ σαρμοῦ πρὸς καταστροφὴν

ἐννοεῖται καὶ ἐξάντησιν τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ζωηρότητος τοῦ ὀφθαλμοῦ. — Κον Α. Ρ. Ζάκυνθον. Κατὰ τὸν ἱατρὸν μας, ἦσθε ἀκόμη εἰς καιρὸν νὰ ἀρχήσητε θαλάσσια λουτρά, ἀλλὰ πρὸ τῆς 20ῆς τ. μ. — Κον Ι. Θ. καὶ Ι. Ι. Μιτυλήνην. Χρήματα ἐλήφθησαν. — Κον Κ. Γ. Γαλάσιον. Χρήματα ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. — Κον Θ. Κ. Ἀδριανούπολιν. Χρήματα ἐλήφθησαν. Σώματα ἀπεστάλησαν νέαις συνδρομητρίαις. — Κον Μ. Ζ. Χανία. Χρήματα ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. — Κον Κ. Ν. Ναύπλιον. Πρὸς τοὺς ξένους λέγουσιν ὁ κύριος Δημητρίπουλος καὶ ὄχι ὁ σύζυγός μου, ὅπερ λέγεται πρὸς τοὺς οἰκείους, ἢ καὶ ἀπλῶς τὸ κύριον ὄνομα τοῦ συζύγου. — Κον Π. Κ. Σπέτσας. Ἀποστέλλομεν. — Κον Ι. Δ. Κορώνην. Ὁ ἱερεὺς δύναται νὰ σᾶς διαρωτίσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἄλλοτε ἐγράψαμεν περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς νηστείας ἀρ. 5 ἢ 4. — Κον Δ. Κ. Καλάμας. Δὲν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ σᾶς ἀποστέλλωμεν τὰ φύλλα, ἄπερ ξεσχίσετε ἄλλως τε οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ ἐξήντηθησαν. — Κον Ε. Ρ. Παρισίους. Δὲν ἐδημοσιεύθη, διότι ἦτο πολὺ ἐκτεταμένον. Ἐπιθυμεῖτε συντομεύσαι; — Κον Α. Θ. Μασσαλίαν. Ἐλήφθησαν εὐγνωμονούμεν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Συμβαίνει δυστυχῶς εἰς πάσας καὶ πάντας ἀνεξαιρέτως νὰ καῶμεν, ἅπας τοὺς ἀλάχιστον, καθ' ὅλον τὸν βίον ἡμῶν εἴτε ἀπροσεξίας εἴτε συμπτώσεως ἔνεκεν.

Πρόχειρον λοιπὸν καὶ τελεσφόρον πρὸς κατεύνασιν τοῦ πόνου φάρμακον εἶναι τὸ ὕδωρ τοῦ seltz χύνετε μεθ' ὀσμῆς καὶ εἰ δυνατόν διὰ σίφωνος (siphon) ἐπὶ τοῦ καέντος μέλους ἐν ψαλίδιον ὕδατος σέλτς, οὗ ἡ ἐνέργεια εἶναι διττῆ: ἡ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέως.

Τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ εἶναι ὄντως ἀναισθητικὸν καὶ ἀντισηπτικὸν δύναται ἄρα νὰ πρᾶξῃ τοὺς πόνους καὶ ἐμποδίσῃ τὸν σχηματισμὸν φλυκταίνης.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Βόειοι Ἐσχαρόπεπτοι πλευρίδες (Κοτελέτται). Θέτετε αὐτὰς ἐπὶ τινὰς ὥρας ἐντὸς μικρᾶς ποσότητος ἐλαίου ἀφοῦ προηγουμένως κτυπήσετε αὐτάς. Μετὰ τοῦτο ἐπιπάσσετε αὐτὰς ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν διὰ τετριμμένον ἄρτου ἐν ᾧ ἔχετε ἦδη ἀναμίξει μικρότατα τεμάχια πάχους χοιρίνου, μαιντανῶν, κρομμύου, ἄλατος καὶ πεπερέως. Περιτυλίσετε αὐτὴν ἐντὸς τεμαγίου βουτυρουμένου χάρτου ἐν σχήματι καρδίας, καὶ ἐψήνετε αὐτὰς ἐπὶ τῆς ἐσχάρας ἐντὸς τοῦ χάρτου ἐπὶ 3)4 τῆς ὥρας.

τῆς Αἰκατερίνης ὡς ἀπόρροιαν τῆς ἐκδεδηλωμένης ἤδη παραφροσύνης αὐτῆς. Τὸ δυστύχημα τοῦτο προὔξενε τὴν ἐντελῆ τοῦ Μᾶξ ἀπὸ τοῦ κότμου ἀπομάκρυνσιν· δὲν ἤθελε πλέον νὰ πλησιαζῆ τοὺς φίλους του, οὐχὶ διότι ἠρυθρία διὰ τὸ ἀκουσίως ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ διαπραχθὲν ἐγκλημα, ἀλλὰ διότι ἐθεώρει ἑαυτὸν τόσο ἀτυχῆ, ὥστε ἐφοβεῖτο μὴ ἢ ἀτυχία του μεταδοθῆ καὶ εἰς τοὺς πλησιαζόντας αὐτόν. Περιώρισε λοιπὸν τὴν ζωὴν του εἰς τρία τινά. Τὴν ἡμερησίαν ἐν τῷ γραφείῳ ὑπηρεσίαν του, τὴν καθημερινὴν πρὸς τὴν ἀτυχῆ ἀδελφὴν του ἐπίσκεψιν καὶ τὸ καθ' ἑκάστην ἐσπέραν μετὰ τοῦ παραλύτου πατρὸς του ἐκτελούμενον ζατρίκιον.

Ἐγκατέλειπε καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν ποίησιν, ῥίψας εἰς τὸ πῦρ τὰ τελευταῖα δοκίμια αὐτοῦ. Πρὸς δὲ τὸν προστάτην αὐτοῦ ἔγραψε: «Μὴ μοι ὀμιλήτε πλέον περὶ ποιήσεως, διότι κατεστράφη ἐντελῶς ἐν ἐμοὶ πᾶσα τοιαύτη ἰς ματαιότητα».

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, ἣν μᾶς ἐπετράπη νὰ διεξέλθωμεν, ἦν ὄντως ἀριστούργημα πλήρες ἀφελείας, ὀρθοφροσύνης, εὐαισθησίας καὶ εὐγενοῦς καὶ χριστιανικῆς μακροθυμίας.

«Μόνος ἐγὼ, ἔλεγε, δὲν εἶμαι τρελλὸς ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς ταύτης παραφροσύνης· εἶμαι κύριος ἑμαυτοῦ καὶ αἰσθάνομαι δυνάμεις ἐπαρκεῖς, ὅπως πράξω ὅ,τι ὀφείλω νὰ πράξω. Γράψετε μοι ἐπιστολὴν παρήγορον, ἀλλὰ μὴ μοι ἀναφέρητέ τι περὶ οἰκογενειακῶν μου δυστυχημάτων, ἅπερ ποθῶ νὰ ἐπανορθώσω χωρὶς φεῦ! νὰ τὰ αἰσθάνομαι πολὺ· μὴ ἔλθητε

νὰ μέ ἴδητε φοβοῦμαι τὰς συγκληνίσεις τὰς προκυπούσας ὑπο ἐκδηλώσεως συμπαθείας φίλων, αἵτινες θὰ μὲ κάμωσι νὰ χάσω τὸ θάρρος μου».

Ἡ θέσις τῆς Αἰκατερίνης ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐβελτιοῦτο. Ἡ ἀτυχῆς συνήρχετο εἰς ἑαυτὴν, ἀναμιμνησκομένη ἐνταῦτῳ τοῦ τρομεροῦ δυστυχήματος, οὗτινος ἀκουσίως τῆς ἐγένετο τὸ ὄργανον. Μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης, ἡ πτωχὴ κόρη διετέλει εἰς κατάστασιν εὐτυχῆ δι' αὐτὴν· διότι ἡ ἐκδηλωθεῖσα διὰ τῆς διαπράξεως κακουργήματος παραφροσύνη αὐτῆς καὶ κορσεθεῖσα ἐκ τοῦ χυθέντος αἵματος, ἡ παραφροσύνη αὕτη μετετράπη εἰς εἶδος γλυκειᾶς καὶ ποιητικῆς μαγνητικῆς ἐκστάσεως ὁμοίας ἐκείνης ἣν παρέχει μεγάλη δόσις ὀπίου. Καθήμενη παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς διευθυντρίας τοῦ καταστήματος καὶ ῥάπτουσα ἢ κεντῶσα δὲν ἔβλεπεν αὐτὴν, καὶ διηγείτο μεγαλοφώνως τὰς φανταστικὰς ἐν ταῖς νήσοις τῶν Μακάρων περιουσίας τῆς. Δὲν ἔβλεπεν οὔτε τοὺς λευκοὺς τοῦ φρενακομείου τοίχους, ἀλλ' οὔτε τὰ κιγκλιδιωτὰ αὐτοῦ παράθυρα. Διὰ τῆς φαντασίας τῆς μετεφέρετο εἰς τοὺς φαντασιώδεις ἐκείνους τῶν μύθων κήπους, ὧν ἡ γλότη συνίσταται ἐκ σμαράγδων, ὁ οὐρανὸς ἐκ σαπφείρων καὶ ὁ ἥλιος ἐκ χρυσοῦ· ἤκουε ῥυθμιζομένην ὑπὸ τοῦ κελαρίζοντος τοῦ βῆκος ὕδατος, μουσικὴν ἀνατολικὴν, ἣτις μαγεύει τὰς αἰσθήσεις, βαυκαλίζουσα αὐτὰς διὰ μαγείας θείας.

(ἀκολουθεῖ)